ජනසන්ධව ජාතකය

තවද හුදු සද්ධර්මයන් මවාලු රුවක් වැනිවු තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි කෝසල රජ්ජුරුවන්ට කී අවවාදයක් අරහයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

කෝසල රජ්පුරුවෝ කාමයෙහි තෘෂ්ණා වසඟව කළමතා සියළු කට යුත්තෙහි විචාරයත් මදව සර්වඥයන් වහන්සේටත් කරණ බුද්ධෝපස්ථානයෙහි පුමාදව වාසය කරන්නාහු. එක් දවසක් සර්වඥයන් වහන්සේගේ ගුණ සඳහන් කොට බුදුන් දක්නට ගියාහු. සර්වඥයන් වහන්සේ කෝසල රජ්පුරුවන් දක ඇයි මහරජ මෙතෙක් දවස් නුදුටුවිරුමෝනැයි විචාරා වදාළසේක. රජ්පුරුවෝ ස්වාමිනි අපරික්ෂිතව උනිමි කීහ. සර්වඥයන් වහන්සේ මහරජ මාසේවු තිලෝගුරු සර්වඥ කෙණෙකුන් තොපගේ නුවර හිඳ දන්පින් කරවයි අනුශාසනා කරමින් ඉන්දදී තොපි දන් පින් නොකොට පුමාදව දවස් අරිනා පමණක් මිසක් පෙර අබුධෝත්පාද කාලයෙහි උත්තමයෝ තමන්ගේ රාජාසීමායෙහි සියළු මනුෂායන්ට අවවාද කියා දානාධාාශයෙහි යොදා රාජාය කළෝ වේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළ සේක. ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජෳය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ අගුමෙහෙසිකා බිසවුන් කුස පිළිසිඳ දසඑකඩ මසකින් වැදූහ. ඒ කුමාරයන්ට නම් තබන්නාහු ජනසන්ථව කුමාරයෝ යයි නම් තබා ඒ රාජ කුමාරයන් වැඩිවිය පැමිණ දිසාපාමොක් ආචාරීන් සමීපයට ගොස් උගතමනා ශාස්තුයන් ඉගෙණගෙණ තමන් ගේ නුවරට ආ ගමනේ පියානන් ඇවෑමෙන් රාජායට පැමිණ දස රාජධර්මයට ආකොපාව සදහන් හල් කරවා මුළු නුවර දඹදිව සියළු යාචකයින්ට දවස සලඎයක් ධන වියදම් කොට දන්දී රාජාාය කරන්නාහු ජනසන්ථව රජ්ජුරුවෝ තුමු දවස්පතා පඤචශිලය රැක පොහොය අටසිල් රැක සියළු මනුෂායනුත් පඤච ශිලයේද අෂ්ටාංග ශිලයේද සියළු ගුණයෙහි පිහිටුවා ධර්මජීතියෙන් වාසය කරන්නාහු, අමාතෳයෙනි දෙමව්පියන් නැදිමයිලන් බැබුන්හු ආදීවු වැඩිමාළු නෑයන්ට ආචාර සමාචාර කරව දවස දවස්පතා පඤචශිලය පොහොයෙන් පොහොයට අෂ්ටාංගශිලය රකුවයි මනුෂායන්ට අවවාද කියා මනුෂායන්ට කියන්නාහු සිරගෙයි දොරහැර තියෙන්නේය, දම්ගෙඩිය දිරාතිබෙන්නේය, එක් දවසක් රජ්ජුරුවෝ පොහොදා පෙහෙව උඩුමාලේ හුන්නාහු මුළු නුවර බෙරලවා මනුෂායන් එක් කරවා රජ්ජුරුවෝ අවවාද වශයෙන් බණ කියන්නාහු මනුෂායෙනි පශ්චත්තාප වන්නාවූ කාරණයෝ දශදෙනෙක් වන්නාහ. ඒ කාරණ දසය නම් කෙසේදයත්, තරුණ අවස්ථාවෙහි මනුෂායෝ eස්වාකම් හා වෙළඳාම් ආදීයෙන් වස්තු උපදවන්නාහ, ඒ වෙලෙහි <mark>තම ත</mark>මාගේ පැමිණි වියදමකටදී වස්තුවක් වයෝවෘද්ධ අවස්ථාවෙහි රැකෙන්ටයයි සොයා නොතිබු නම් සම්පත් සොයා තබාගෙණ සැපසේ රැකෙන්නවුන් දුක තුමු කිසි කටයුත්තකට අයෝගාවු අවස්ථාවෙහි කිසි සම්පතක් නැතිව දුක්ඛිතව සිට අප විසින් මේ නියාවට වස්තු සොයා නොතිබුයේයයි පශ්චත්තාපයට පැමිණෙන්නාහ.

තවද යම් සත්වකෙණෙකන් බාල අවස්ථාවෙහි තමන් උගමනා ශාස්තු ඉගෙණ තමන්ගේ ශාස්තුබලයෙන් සැපසේ යම් සත්වකෙණෙක් රැකෙත් නම් ශාස්තු නුගත්තාවූ යම් කෙණෙක් ශාස්තු උගත්තවුන් බලා අපිත් ශාස්තු උගතුමෝ නම් මුන්සේම සැපසේ ශාස්තු උගත්තවුන් බලා අපිත් ශාස්තු උගතුමෝ නම් මුන්සේම සැපසේ ශාස්තු පෑ රැකෙන්නමෝ වේදැයි පසුතැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. තවද යම් සත්වකෙණෙක් බොරු හා කේලාම් කියා අත්ලස් ඇරගෙණ තදපරුෂව වාසයකළෝ නම් මරණ පැමිණ අවස්ථාවෙහි අනේ අපි බොහෝ අත්ලස්ගෙණ තදපරුෂව වාසය කළම්හ, අපට කුමක් වේදෝහෝයි මරණාසන්න කාලයෙහි ඒ පුරුෂ තෙමෙ පසුතැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. තවද යම් සත්වකෙණෙක් පුාණසාත කළම්හ. අනුන් අඬ අඬා සිටියදීම අදත්තා දානයෙන් උදුරා ගතුම්හ, කුමක්වේදෝහෝයි මරණාසන්න කාලයෙහි එසේ පුරුෂතෙම පසුතැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. තවද යම් සත්වකෙණෙක් බොහෝ ස්වාමික ස්තිු ඉන්දදී පරදාරාදීන් සේවනය කළෝ නම් මරණාසන්න යෙහි එසේවු පුරුෂයන් මම බොහෝ පරස්තීු සේවනය කෙළෙමියි පසුකැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. තව ද යම් සත්වකෙණෙක් දන්පින් කරත් බොහෝ සම්පත් ඇතිවුවත් පරලොවට පිහිටක් වුවමැනවයි සිතා දනක් පිනකන් නොකොළෝ නම් එසේවු පුරුෂයත් මරණාසන්නයෙහි මාගේ බොහෝ සම්පත් ඇතිව තිබෙද්දි පරලොවට පුතිශ්ඨාවන පිණිස දනක් පිනක් නොකෙළෙමියි මරණාසන්න කාලයෙහි පසුතැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. තවද යම් සත්ව කෙණෙක් මෙසේ කව මෙසේ ඉඳුවයි උගන්වන හෙයින් ගුරුත් හා සමානයෝය. උන්ට වන්නාවූ ඉෂ්ටානිෂ්ට කියන්නාහු උන් කැමති අන්නපානාදියත් දෙන හෙයින් ඉෂ්ටදේවතාවෙකු හා සමානවු පියාණකෙණෙකුන් කීවා නොගිවිස උන්ට ආකොශපරිභව බෙනේනම් එසේවු පුරුෂයන් මරණාසන්නයෙහි මාගේ දේවතාවෙකු හා මට හිතවු පියානන්ට ආකොශ පරිභව බිණිමි කුමක්වෝදෝහෝයි එසේවු පුරුෂයන් මරණාසන්නයෙහි පසුතැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. තවද යම් සත්වකෙණෙක් ශුමණ බුාහ්මණයන්ට දනක් පිනක් නොකොට ආකොෂ පරිභව බෙණෙනම් එසේවු පුරුෂයත්

උතුම්වු ශුමණ බුාහ්මණයන්ට මාගෙන් දනක් පිනක් නොකොළෙමි නිකම්ම ආකොශ පරිභව බිණිමි කියා එසේවු පුරුෂයත් පසුතැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. තවද යම් සත්වකෙණෙක් සිල්වත් ගුණවත් තැනකට ගොස් තමාට පතිශ්ඨා පිණිස ස්වාමිනි මා කළමනා කිම්ද ගැලවෙන නියායෙන් නිසි අවවාද මට කිවමැනවැයි නොකියා මෙහෙයෙන් නිකම් වාසයකළෝ නම් එසේවු පුරුෂයත් මරණාසන්නයෙහි සිල්වත් ගුණවත් තෙනින් නිසි අවවාදයක් ඉගෙණගත නුහුනුයෙමි පසුතැවිලියට පැමිණෙන්නාහ. සර්වඥයන් වහන්සේ මහරජ ඒ ජනසන්ථව රජ්ජුරුවෝ තමාගේ අමාතායෙන් ඇතුළු නුවරවාසින්ට දෙපෝයෙන් දෙපොයට මෙසේ අවවාද කියන්නේ වේදයි වදාළසේක. ජනසන්ථව රජ්ජුරුවෝත් දහැමෙන් සෙමෙන් රාජාකොට පරලොව ගියාහයි වදාරා මේ ජනසන්ථව ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි රාජාවාසීනම් දන් බුදු පිරිසය, එසමයෙහි ජන සන්ථව රජ්ජුරුවෝ නම් බුදුවු මම්ම යයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ සේක.